

Bedkommende troet at burde gjøre denne Indsigelse lige overfor de temmelig personlige Bemærkninger, der bleve fremsatte af det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd).

Christiansen: Den Post, jeg har tænkt mig at ville omtale, er den samme Post, som af flere ærede Talere er omtalt, nemlig Post 19 i Betænkningen angaaende den forprøvede Rentegaranti til Oprettelsen af et nyt Fiskeriselskab, der agter at drive Fiskeri, navnlig paa Sjællands Vestkyst og omkring Færøerne og Island. Naar de ærede Andragere have udtalt, at de haabe og tro, at de ved dette Fiskeri kunne fordrive de fremmede Fiskere fra Sjællands Vestkyst, saa er det muligt, at det vil vise sig, at denne Forhaabning er noget illusorisk. Mig forekommer det at se lidt vanskeligt og usforklarligt ud, hvorledes en lille Fiskerislaade paa tolv Fiskevaser skulde kunne fordrive en Fiskerislaade, der tæller Hundreder af Skibe. Jeg siger naere, som det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd), at dette Foretagende maaske kunde blive en ny Hindring og Gene for Vesterhavsfisken, dersom Regjeringen ikke samtidig med, at den støtter dette Fiskeriselskab, opstiller den Betingelse, at det ikke paa nogen Maade maa genere eller forulempe det nuværende Vesterhavsfiskeri, det lokale Fiskeri ved Vesterhavet, ellers vil det let blive en Forøgelse i de Gener og Ulemper, som dette Fiskeri nu lider under. Svad angaar Rentegarantien, da skal jeg blot omtale, at hvorvel det for Danmarks Bedkommende er et nyt Fiskeri, er det derfor ikke i sig selv noget nyt Fiskeri. Det er et Fiskeri, der drives fra mange andre Lande, og da det der drives med Fordel, skulde man ogsaa tro, at det kunde drives med Fordel herfra uden at støttes ved Statshjælp. Jeg skal slet ikke være utilbøielig til at stemme for Forslaget, da hele Finantsubvalget har stillet det, og kan det have nogle gavnlige Følger i Fremtiden for Industrien, vilde det jo være urigtigt at modsætte sig det, da den ansøgte Garanti ikke forekommer mig at være farlig. Jeg tror dog, at de Herrer se noget feil paa Sagen, naar de tro, at dette Fiskeri vilde faae nogen større og gavnlig Betydning i statsøkonomisk Henseende, til Fordel for Staten og det Hele. Vi mangle slet ikke Beskæftigelse og Fortjeneste for Folk, og jeg anser det for meget rigtigere, at Folk kunne have et passende Bierhvern eller Hovederhvern, — Enhver efter sin Stilling — til hvilket de ere opdragne, end at et større Selskab tager en saadan Sag i sin Haand, og at Hovedfordelen flyder ind i Aktionærernes Lommer. Som Fiskeriet drives heri Landet, er der mange Folk, som have en passende Næring ved dette Erhvern, til hvilke de ere opdragne, og den tilgrændsende Landbefolkning har ogsaa deraf et billigt og nærende Næringsmiddel, som ved det store Fiskeri sandsynlig tilbøides vil gaa til fremmede Lande. Man kan

visnok sammenligne dette Forhold med de store Fabriker, som paa en Maade kunne være meget gavnlige, men som let kunne tilintetgjøre den mindre Industri, som i Reglen til liden Vaade for den uformuende Klasse famles i den større. Det er min Frygt, dersom vi komme ind paa den Vej, som her er paatenkt, at det lokale Fiskeri, der drives dels som Hovederhvern dels som Bierhvern, vil lide derunder, medmindre Staten, idet den støtter Foretagendet, tillige forpligter Selskabet til ikke paa nogen Maade at genere det lokale Fiskeri. Det lokale Fiskeri kan ikke paa samme Maads konkurrere med det større Fiskeri; dets Redskaber ere helt andre, og de lokale Forhold ere ikke tilstede for et Fiskeri af den nyere Slags. Der er ingen Havne paa Vestkysten, som Fiskerne kunne gaa ind i, og de kunne ikke faae de store Fartøier op paa Stranden. Jeg tror derfor, at det er Rigt for Staten at støtte det lokale Fiskeri ved Vesterhavet til Fordel for den talrige Befolkning, der tilbøides nærer sig deraf, og til Fordel for den omboende Land- og Kjøbstadbefolkning. Naar der endelig er sagt af den ærede Ordfører, at han skal være villig til at virke for Understøttelse til det nu bestaaende Fiskeri ved Vesterhavet, forsaavidt der maatte foreligge Andragende derom, saa vil jeg dertil bemærke, at det glæder mig at have hørt denne Udtalelse, og at det ikke er usandsynligt, at Andragendet i den Henseende med det Første vil fremkomme.

Berg: Det undrer mig ikke, at Forhandlingen meget væsentlig har dreiet sig om Indstillingsposten Nr. 9, Andragendet fra Smidth og Lærgesen angaaende Fiskeriet; thi det er det af de Spørgsmaal, som her ere til Forhandling, der uomtvistelig er det vigtigste. Jeg finder, som det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd), at det er en principstridig Ubefaling, Udvalget har givet dette Andragende. Det er ikke fra Principets Side forsvarligt, hvad Udvalget her gjør — efter min Opfattelse; det strider mod funde statsøkonomiske Grundsaetninger, at man, ved Tilbud af saadanne Begunstigelser, vil gaa hen og lokke Noget frem, som naturlig er henvist til at drives frem ved privat Initiativ. Naar jeg desuagtet er med til det, har jeg, idet jeg iøvrigt henholder mig til den ærede Ordfører, Lust til dog med et Par Ord at begrunde, hvorfor jeg heri gaar bort fra det, jeg ellers anser for principstridigt i saadanne Forhold i Almindelighed. Dengang vi mistede vore tre Hertugdømmer, da lagde man Mærke til, at Folk i de forskellige Samsundsklasser grebes af en stærk Jølelse af, at vi paa anden Maade skulde udvide vort Virksomhedsomraade, og en Frugt af denne stærke og levende Jølelse, som saaledes var kommen frem, var Dannelsen af et Fiskeriselskab, hvor patriotiske Mænd med Formue vovede ikke Lidet for at søge at sætte dette Arbejde i Gang og derigjennem at